

- **Hodnocení žáků.** Výkon žáka v České republice je hodnocen širokou škálou nástrojů, sahajících od externě zadávaných zkoušek až po každodenní formativní hodnocení ve třídě. Za hodnocení žáka nesou odpovědnost především učitelé. Všichni žáci jsou hodnoceni v průběhu celého roku v každém předmětu. Žáci jsou hodnoceni jak ústně, tak i prostřednictvím školních písemných testů a zkoušek. Používaná stupnice známek je 1–5. Kritéria hodnocení a metody jsou definovány každou školou a jejich popis je součástí příslušných školních vzdělávacích programů (ŠVP). V závěru základního vzdělávání (a povinné školní docházky) nejsou zadávány externí národní zkoušky, ale některé kraje v souvislosti s přijímacím řízením zpřístupnily svým středním školám standardizované testy vypracované soukromými společnostmi. Naopak externí závěrečné zkoušky jsou povinné na konci středního vzdělání. To se týká maturitních zkoušek a závěrečných zkoušek ve středních odborných školách. Za obsah, průběh a klasifikaci závěrečných zkoušek zodpovídají tradičně jednotlivé školy. Od roku 2011 mají maturitní zkoušky společnou národní standardizovanou část. Dále je zde třeba uvést, že v současnosti je zaváděno do 5. a 9. ročníků základních škol národní standardizované testování. Toto testování se týká českého jazyka, cizího jazyka a matematiky a má základní cíl – monitorovat naplňování vzdělávacích standardů (a možná posloužit jako podklad pro přijetí do vyšší úrovně vzdělávání).
- **Hodnocení učitelů.** Nejsou stanoveny žádné národní požadavky na hodnocení učitele ani formální postupy k pravidelnému hodnocení práce učitelů. Učitelé jsou však obvykle hodnoceni ředitelem školy způsobem definovaným jednotlivými školami. Na národní úrovni neexistují kritéria nebo standardy, kterými by se řídil proces hodnocení učitelů. Kritéria hodnocení jsou stanovena školami, často řediteli škol, a obvykle zahrnují pohovory a hospitace. V souladu s autonomií škol ředitelé užívají výsledků hodnocení učitelů při zpracování plánů profesního rozvoje jednotlivých učitelů, při určování jejich kariérního růstu a platové třídy.
- **Hodnocení škol.** Existují dvě základní formy hodnocení: vlastní hodnocení školy a externí hodnocení školy. Za externí hodnocení zodpovídá Česká školní inspekce (ČŠI). Externí hodnocení školy je realizováno v tříletých cyklech. Inspekční činnost zahrnuje na sebe navazující činnosti, tj. přípravnou fázi, návštěvu týmu inspektorů včetně hospitací ve výuce, zveřejnění inspekční zprávy a následnou fázi, která reaguje na doporučení obsažená v inspekční zprávě a které se účastní zřizovatelé (kraje a obecní úřady). Přesná podoba vlastního hodnocení škol se velmi různí, protože právní povinnost ji provádět neobsahuje předepsaný postup (ale pokyny jsou k dispozici). Školy jsou povinny provádět vlastní hodnocení a zveřejňovat jeho výsledky ve výroční zprávě. Zřizovatelé také provádějí hodnocení škol, ale obvykle se zaměřují na dodržování finančních předpisů.
- **Hodnocení systému.** Je užívána škála nástrojů ke zjišťování efektivity vzdělávací soustavy. Monitorovací systém obsahuje množství statistických informací o vzdělávání založených na shromažďování informací ze škol k určitému datu ve standardizovaném formátu. Ty jsou základem výročních zpráv s výkonovými ukazateli vzdělávání na národní a krajské úrovni. Jak vláda, tak kraje zpracovávají výroční zprávy o stavu a rozvoji vzdělávací soustavy, kde hodnotí, jak jsou plněny úkoly vytyčené v dlouhodobých záměrech. Také výsledky mezinárodních šetření jako jsou PISA a TIMSS hrají roli při stanovení politiky na úrovni systému. V současnosti nejsou k dispozici žádné celostátní údaje o výsledcích žáků, které by byly srovnatelné napříč školami, kraji a v čase, ale MŠMT připravuje národní standardizované